

Ryhmä: 5

FCI:n numero: 135
Hyväksytty: FCI 22.9.2000
SKL-FKK 20.10.2001

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

RUOTSINLAPINKOIRA (SVENSK LAPPHUND) Alkuperämaa: Ruotsi

1/3

M. DAVIDSON

RUOTSINLAPINKOIRA

2/3

KÄYTTÖTARKOITUS: Alunperin paimenkoira, nykyään lähinnä seurakoira.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Ruotsinlapinkoira on pohjoismainen pystykorva, joka on tunnettu Pohjolassa vuosisatojen ajan. Paimentolaislappalaiset käyttivät sitä ennen poronpaimennukseen.

YLEISVAIKUTELMA: Hieman keskikokoa pienempi ja ryhdikäs, tyypillinen pystykorva. Karvapeite on säänkestävä.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Runko on suorakaiteen muotoinen.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Eloisa, valpas, ystävällinen ja uskollinen. Ruotsinlapinkoira on erittäin sävyisä ja työskentelyhaluinen. Hyvien vahti- ja paimenkoiraominaisuuksiensa ansiosta se oli erittäin hyödyllinen poronhoidossa. Se on hyvin monipuolinen, soveltuu mm. tottelevaisuuskoulutukseen, agilityyn, paimennukseen ja jäljestykseen. Helposti koulutettava, kestävä ja sitkeä.

PÄÄ

KALLO-OSA: Hieman leveyttään pitempi. Otsa on kaareva, niskakyhmy ei ole selvästi erottuva.

OTSAPENGER: Erittäin selvästi erottuva.

KIRSU: Mieluiten musta tai hyvin tumma.

KUONO-OSA: Hieman yli kolmannes pään koko pituudesta, täyteläinen ja kapeenee tasaisesti kohti kirsua. Kuononselkä on suora.

HUULET: Tiiviit. Huulet ja kitalaki ovat voimakaspigmenttiset.

HAMPAAT / PURENTA: Leikkaava purenta. Hampaat ovat tasaiset ja hyvin kehittyneet.

SILMÄT: Kohtuullisen kaukana toisistaan sijaitsevat, pyöreät, melko suuret ja asennoltaan lähes vaakasuorat, eivät ulkonevat. Ruskeat, mieluiten tummanruskeat ja erittäin ilmeikkäät. Silmäluomet ovat voimakaspigmenttiset.

KORVAT: Kolmionmuotoiset, tyvestään leveät, pienet, pystyt ja kärjistään hieman pyörityneet. Kaukana toisistaan ja hyvin liikkuvaiset. Taittuneet korvankärjet eivät ole toivottavat, mutta eivät ole hylkäävä virhe.

KAULA: Keskipitkä, kuiva ja voimakas.

RUNKO: Tiivis ja hieman säkäkorkeutta pitempi.

SELKÄ: Tasainen, voimakas, lihaksikas ja joustava.

LANNE: Lyhyt ja leveä.

LANTIO: Suhteellisen pitkä ja leveä, lihaksikas ja hieman viisto.

RINTAKEHÄ: Melko syvä, kynärpäihin ulottuva, soikea ja suhteellisen pitkä. Viimeiset kylkiluut ovat hyvin kehittyneet. Eturinta on hyvin kehittynyt ja rintalasta selvästi erottuva.

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

ALALINJA JA VATSA: Vatsaviiva on hieman kohoava.

HÄNTÄ: Melko ylös kiinnittynyt, ulottuu ojennettuna kintereisiin. Häntä on koiran liikkussa selälle kiertynyt.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajojen tulisi olla lavoista ja kyynärpäistä riittävästi kulmautuneet, jotta pitkä askel olisi mahdollinen.

LAVAT: Selvästi viistot.

KYYNÄRPÄÄT: Tiiviisti rintakehän myötäiset.

KYYNÄRVARRET: Suorat, vahvat ja yhdensuuntaiset niin seistessä kuin liikkeessäkin.

VÄLIKÄMMENET: Riittävän viistot.

KÄPÄLÄT: Vahvat ja soikeat. Varpaat ovat tiiviisti yhdessä, päkiät kestävät ja joustavat. Käpälät ovat runsaskarvaiset myös päkiöiden välistä. Kynnet ja päkiät ovat hyvin pigmentoituneet.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaraajat ovat polvista ja kintereistä hyvin, eivät liioitellusti kulmautuneet.

REIDET: Lihaksikkaat.

KINTEREET: Matalat, jotta voimakas työntö olisi mahdollinen. Kannukset eivät ole toivottavat.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Keveät, joustavat, maatavoittavat ja tehokkaat.

KARVAPEITE

KARVA: Tuuheaa ja kaksinkertainen karvapeite. Karva on pystyä, aluskarva tiheää ja hienokiharaista. Karva on lyhyttä päässä ja raajojen etuosassa, pitempää rinnassa ja raajojen takaosassa. Hännän karvapeite on tuuheaa, pitkää ja tiheää. Kaulassa karva muodostaa kauluksen.

VÄRI: Yleensä yksivärinen musta, ruskea sävy on tyypillistä; aiemmin oli olemassa myös maksanuskeita yksilöitä. Valkoista väriä rinnassa, käpälissä ja hännänpäässä sallitaan, mutta runsaammat valkeat merkit eivät ole toivottuja.

KOKO JA PAINO

SÄKÄKORKEUS: Ihannesäkäkorkeus uroksilla 48 cm ja nartuilla 43 cm, sallittu poikkeama ± 3 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET: Vihaisuus ja sairaalloiset piirteet; epätyypillisuus ja epänormaalit piirteet; täydellinen aluskarvan puuttuminen.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.